

"fenn akadok a töviseken". Elcsendesedtem és ebben a csendben Isten megnyitotta az én szememet is: a tövisek között nőnek a rózsák. A lelki-tövisek között nőnek a lelki-rózsák. Istenünk nagy példát adott nekünk: Jézus Krisztus tövis koronát viselt, e ezek között a tövisek között nőttek a legszebb rózsák: az isteni szeretet, irgalom, kegyelem és megbocsátás rózsái.

Azért amikor rád szakad a szenvedés, a próba; amikor megsebzí életedet a tövis, legyen hitvallásod Tóth Árpádnak az őszinte vallomása:

"Tudom és érzem, hogy szeretsz:

Próbáid áldott oltó-kése bennem

Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,

Új szépséget teremni sebez engem.

Összeszorítom ajkam, ha nehéz

A kín, mert tudom, tied az én harcom,

És győztes távolokba néz

Könnyekkel szépült, orcád-fényű arcom."

/ Isten oltó-kése/

Ismét mondom, örüljetek!

Pál apostolnak ez az egész levele nagy bizonyosság arra, hogy mindenkor lehet örülni. "És ezért meg sem engedi, hogy az olvasóiban fölébredhessen a saját bajaiknak a panaszos ellenvetése, sietve elébevág annak: akármit hozhatnátok is is föl, "ismét csak azt mondom: örüljetek!" /Victor János/ S ha az istentisztelet után bárki azt mondaná is: De az én esetem az mégis csak egészen más, az én helyzetemben nem lehet örülni; engedelmes szívvel neki sem mondhatok mást - a kegyelmes dolog akkor történik, ha elfogadod, hogy az Úr mondja -; Ismét mondom, örüljetek! Amen.